

Sygn. akt II Ka 117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Marek Kordowiecki – spr.

Sędziowie: SO Waldemar Cytrowski

SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13.06.2014 r.

sprawy **Z. L.**

oskarżonego z art. 178a§4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Słupcy

z dnia 3 marca 2014 roku sygn. akt VIII K 683/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu Z. L. eliminuje stwierdzenie „oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 01.08.2008 roku w sprawie o sygn. akt VII K 546/08” oraz przyjmuje, iż wcześniej był dwukrotnie prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym za to postępowanie wymierza mu opłatę w kwocie 120,00 zł.

Agata Wilczewska Marek Kordowiecki Waldemar Cytrowski

II Ka 117/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 683/13 uznał oskarżonego Z. L. za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2013 r. o godz. 10:25 w S. na Al. (...) po drodze (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny m-ki V. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,53 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej trzykrotnie prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj.: wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 15.07.2003 r. w sprawie o sygn. akt VI K 196/03, wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26.01.2007 r. w sprawie o sygn. akt VII K 1583/06 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 01.08.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 546/08, tj. przestępstwa z art. 178a§4 k.k. i za przestępstwo to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności

oraz na podstawie art. 42§2 k.k. i art. 43§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Wyrok ten **w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył obrońca oskarżonego**, który w apelacji zarzucił mu rażąco niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę tego wyroku poprzez warunkowego zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się nieuzasadniona.

Na wstępie należy zauważyć, iż zebrane w toku rozprawy dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego Z. L. (k. 9-10, 33-34, 117v) i współoskarżonego o tożsame przestępstwo A. K. (k. 27-28, 67-68, 90), zeznań zatrzymujących oskarżonych do kontroli drogowej policjantów S. M. (k. 44, 118) i M. S. (k. 22-24, 118-118v) oraz wyników badania stanu nietrzeźwości obu oskarżonych (k. 2, 3) oraz danych dotyczących dotychczasowej karalności oskarżonego L., w tym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości (k. 6, 62, 63, 64) wskazują na prawidłowość ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego Z. L.. Ustalenia te są jasne, logiczne, nie zawierają w sobie sprzeczności a przy tym nie są kwestionowane przez strony, więc Sąd odwoławczy, akceptując je w pełni, powołuje się na nie, czyniąc z nich integralną część niniejszego uzasadnienia.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony prowadząc w stanie nietrzeźwości w dniu 5.04.2013 r. pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk. Jednakże oskarżony popełniając to przestępstwo był już wcześniej prawomocnie skazany i to dwukrotnie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 15.07.2003 r. w sprawie o sygn. akt VI K 196/03 i Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26.01.2007 r. w sprawie o sygn. akt VII K 1583/06.

W związku z powyższym nie budzi również wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem na drodze w dniu 5.04.2013 r. wyczerpał znamiona przestępstwa określonego nie tylko w §1 art. 178a kk, ale i w §4 tego artykułu.

Z tych też powodów kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Jedynie w tym miejscu należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy słusznie w dacie wyrokowania przyjął, iż oskarżony był także za tożsame przestępstwo skazany trzecim wyrokiem, także Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 1.08.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 546/08.

Jednakże sytuacja ta zmieniła się w trakcie wyrokowania przed Sądem odwoławczym.

Mianowicie na podstawie akt sprawy VII K 546/08 ustalono, co następuje:

W sprawie tej wyrokiem z dnia 1.08.2008 r. skazano oskarżonego za przestępstwo z art. 178a§1 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, zaliczając na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4.03.2008 r. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9.08.2008 r. (k. 70, 75). Oskarżony nie odbywał kary pozbawienia wolności a to oznacza, iż najpóźniej ten środek karny został zgodnie z art. 43§2 kk wykonany z upływem dnia 9.08.2013 r., chociaż w przypadku pojazdów, do których prowadzenia uprawnia posiadanie kategorii (...) prawa jazdy (takie uprawnienia oskarżony posiadał i takie prawo jazdy mu zatrzymano w dniu 4.03.2008 r. – k. 13) wykonanie tego środka karnego ustało z upływem dnia 4.03.2013 r. Następnie Sąd Rejonowy w Koninie, po wcześniejszym dwukrotnym odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności (w sprawach o sygn. akt VII Ko 842/08, VII Ko 359/09) postanowieniem z dnia 3.11.2009 r. w sprawie VII Ko 1050/09 na podstawie art. 152 kkw oraz art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie tej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 15.11.2009 r. (k. 15-18 akt VII Ko 1050/09). W sprawie tej

czteroletni okres próby minął z upływem dnia 15.11.2013 r., zaś dalszy 6 miesięczny okres, o którym mowa w art. 76§1 kk upłynął w dniu 15.05.2014 r. W tym czasie zaś orzeczony środek karny został wykonany. Ta sytuacja oznacza, iż zgodnie z treścią art. 76§1 i 2 kk z upływem dnia 15.05.2014 r. to skazanie uległo zatarciu z mocy prawa. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż przepis art. 76§1 kk jest przepisem szczególnym do art. 108 kk i zatarcie skazania następuje w warunkach wskazanych w tym przepisie i §2 art. 76§1 kk niezależnie od tego czy skazany był jeszcze karany za inne przestępstwa (por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2010 r., V KK 10/10, LEX nr 583931; wyrok SN z dnia 11 marca 2010 r., IV KK 396/09, OSNwSK 2010/1/540).

Wprawdzie w dacie popełnienia czynu, jak i wyrokowania przed Sądem I instancji jeszcze zatarcie to nie nastąpiło, więc Z. L., prowadząc samochód osobowy w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości czynił to w warunkach art. 178a§4 kk, to jednak w dacie orzekania przed Sądem odwoławczym powyższe skazanie uznawane jest za niebyłe (art. 106 kk) a w związku z tym nie można już tego skazania przywoływać w opisie czynu na poparcie znamion przestępstwa z art. 178a§4 kk i to także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło, jak w niniejszej sprawie, przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania (patrz postanowienie SN z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 59/12, LEX nr 1226756; por. także uchwała SN z dnia 15 grudnia 1987 r., VI KZP 39/87, OSNKW 1988/3-4/19). W związku z tym, mając na uwadze przepis art. 440 kpk Sąd odwoławczy z urzędu na podstawie art. 438 pkt 1 kpk w zw. z art. 437 kpk zmienił zaskarżony wyrok w tej części poprzez wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu L. stwierdzenia dotyczącego powyższego skazania, co oznacza, iż oskarżony, popełniając osądzone w niniejszym postępowaniu przestępstwo drogowe, był uprzednio dwukrotnie karany za tożsame przestępstwa.

Zastrzeżeń nie budzi także wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności oraz rodzaj i wymiar orzeczonego środka karnego, gdyż odzwierciedla on przytoczone przez Sąd I instancji okoliczności obciążające i łagodzące a przy tym wymiar kary pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat nie są kwestionowane przez strony.

Zauważyć przy tym należy, iż słusznie jako jedyną okoliczność łagodzącą Sąd Rejonowy przyjął szczere przyznanie się oskarżonego do winy, przy czym okoliczności tej Sąd ten nadmiernie nie przecenił z uwagi na zatrzymanie oskarżonego na gorącym uczynku prowadzenia samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości. Nie da się więc, jak tego chce apelujący, na tej jedynej okoliczności budować nie tylko pozytywną prognozę kryminologiczną, która to prognoza jest podstawą zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, ale nie da się wyciągnąć wniosku o występowaniu szczególnie uzasadnionego wypadku, pozwalającego w świetle art. 69§4 kk na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a§4 kk. Sąd I instancji słusznie takiego wypadku nie dostrzegł. Zwrócił przy tym uwagę na wyjątkową niepoprawność oskarżonego, który, mimo wcześniejszej kilkukrotnej karalności, w tym dwukrotnej za tożsame przestępstwa i mimo dania mu szansy w postaci warunkowego zawieszenia wykonania tej kary z szansy tej nie skorzystał a tylko w okresie próby prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, nie posiadając przy tym do prowadzenia pojazdów stosownych uprawnień. Sąd Rejonowy zauważył przy tym znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, posiadający w chwili zatrzymania oskarżonego przez Policję tendencję wzrostową oraz nieskuteczność dotychczas stosowanych wobec oskarżonego kar i środków karnych.

Wprawdzie oskarżony w takim stanie pokonał niewielki odcinek drogi, ale nie było to jego zasługą, gdyż po prostu w trakcie jazdy został zatrzymany do kontroli drogowej, podczas której udaremniono mu dalsze prowadzenie pojazdu.

Oskarżony więc w tych okolicznościach jawi się sprawcą wysoce niepoprawnym i nie zasługującym już na karę typu wolnościowego. Tylko bowiem orzeczenie wobec niego bezwzględnej krótkoterminowej kary pozbawienia wolności pozwoli dopiero na osiągnięcie stawianych przed karą celów, określonych w art. 53 i następnym kodeksu karnego.

Z tych też powodów zarzut apelacyjny uznać należy za całkowicie bezzasadny, tym bardziej, iż obrońca oskarżonego nie przedstawił jakichkolwiek racjonalnych argumentów przemawiających za koniecznością wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd odwoławczy więc, nie znajdując innych podstaw, w tym branych pod uwagę z urzędu, do dalszej zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku, w pozostałym zakresie utrzymał ten wyrok w mocy na podstawie art. 437§1 kpk.

Mając na uwadze treść rozstrzygnięcia odwoławczego Sąd Okręgowy w pełni obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie drugoinstancyjne oraz opłatą za to postępowanie na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Agata Wilczewska Marek Kordowiecki Waldemar Cytrowski